

Det Radikale Venstre ser derfor frem til det videre arbejde med lovforslaget og ser frem til, at Danmark også på dette område forbliver et foregangsland.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis kulturordfører stadig væk ikke kan være til stede, skal jeg oplæse fru Tove Videbæks tale her:

Dette lovforslag er en slags ajourføring af den nugældende bibliotekslov. Det sikrer, at bibliotekerne også i fremtiden bliver centrum for formidling af information om samfund og kultur, og det sikrer princippet om, at det fortsat skal være gratis at gå på biblioteket, ud fra, at alle så har lige adgang til kulturinformation.

Bibliotekerne har stor betydning for folkeoplysningen. Bibliotekerne skal tjene som oplysningscentre for hele befolkningen, og de skal løbende tilpasses den moderne informations-teknologi.

Udlån af det skrevne ord skal naturligvis stadig prioriteres højest, men bibliotekerne bør også være det naturlige sted, hvor borgere uden adgang til Internet og andre elektroniske datanetværk, kan få adgang til de enorme mængder af viden, der ligger her. Bibliotekerne skal dog ikke være forpligtede til at give adgang til de rent underholdende dele af disse net som f.eks. computerspil.

Da mange børn og unge benytter Internettet på bibliotekerne, mener Kristeligt Folkeparti, at bibliotekerne bør pålægges at udelukke porno fra at være et af de tilbud, som Internettet giver adgang til. Ofte hører man, at det ikke kan lade sig gøre, men det kan det. I andre lande kan det lade sig gøre, og jeg tror, at vi også kan finde ud af det i Danmark.

En stor del af bestemmelserne i lovforslaget er uforandrede i forhold til den nuværende lov, og flere af nyskabelserne er fornuftige set i lyset af IT-udviklingen.

Jeg har især hæftet mig ved følgende bestemmelser:

Bibliotekernes formål skal ifølge § 2 opfyldes gennem kvalitet, alsidighed og aktualitet. Ifølge samme paragraf må man ikke tage hensyn til religiøse, moralske eller politiske synspunkter ved udvælgelse af materialer.

Det synes jeg faktisk er et problem. Vi bør dog kunne tage hensyn til moralske synspunkter og værdier. Kristeligt Folkeparti mener om dette, at der ikke bør indgå materiale af pornografisk eller voldsforherligende karakter i

materialerne, som bliver støttet af borgernes penge.

Ifølge § 22 kan kommunerne opkræve betaling for lånere, der kommer fra andre kommuner, og det kan måske være fornuftigt nok, men her skal vi dog være opmærksomme på, om det vil blive for udgiftskrævende for de mindre kommuner.

Ifølge §§ 25-28 ønskes de store statslige biblioteker, f.eks. universitetsbibliotekerne, inddraget under den almindelige biblioteksservice over for befolkningen, og det forslag er positivt. Der er dog for megen uklarhed om, hvilke biblioteker bestemmelserne skal omfatte. Skal f.eks. de såkaldte institutbiblioteker, dvs. de interne bogsamlinger på de enkelte forskningsinstitutter, også ind under ordningen? Det kan give en del problemer, hvis det er tilfældet.

§§ 29-30 om betaling for specielle serviceydelser er formentlig helt nødvendige og fornuftige.

Kristeligt Folkeparti ser ligesom Bibliotekarforbundet dette lovforslag som et skridt på vejen mod at sikre og udvikle det samarbejdende danske biblioteksvæsen til en central ressource i udviklingen af et stærkt dansk videnssamfund.

Vi ser frem til en god og positiv behandling af lovforslaget i udvalget.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Jeg er så glad for, at det ikke kun er mig, der synes, det her er et vældigt vigtigt lovforslag. Tusind tak for alle de positive bemærkninger, som lovforslaget allerede har fået med på vejen!

For regeringen har det været afgørende med den her lovgivning at sikre en ligestilling af alle medier, at sikre, at der fortsat i det danske samfund er lige adgang til viden og kultur, sådan som fru Hanne Andersen formulerede det.

Hvorfor nu det? Hvorfor lige adgang til viden og kultur? Fordi det er den afgørende forudsætning for at sikre sammenhængskraften i det danske samfund. Forudsætningen for, at vi stadig kan sige »vi«, er, at vi har en fælles referenceramme, at vi har en fælles viden, at vi har et fælles kendskab til vores historie, at vi holder vores sprog ved lige, at vi i det hele taget ved, hvem vi er, og også hjælper hinanden med at finde ud af: Hvad er det, vi vil i retning af?

I den sammenhæng spiller bibliotekerne en fuldstændig afgørende rolle. Der er ikke ret mange andre kulturinstitutioner, der har større betydning for demokratiets udvikling og for befolkningens mulighed for at deltage i demokra-